

תת"ע 4538/06/18 - מדינת ישראל נגד איתי אילנברג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

09 דצמבר 2018

תת"ע 4538-06-18 מדינת ישראל נ' אילנברג

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

איתי אילנברג

נאשם

הכרעת-דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג ברכב (אופנוע) בדרך המחולקת ע"י שטח הפרדה ועבר על שטח ההפרדה וזאת בניגוד לתקנה 36 (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם הודה בנהיגה וכפר בביצוע העבירה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העידו עדי התביעה הבאים:

השוטר מר דוד אורן (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1) וכן מזכר שערך (סומן ת/2).

בהסכמה הוגש גם תרשים שערך עד תביעה זה באולם בית המשפט (סומן ת/3).

השוטר מר אופיר אלנתן (ע.ת.2) אשר לדבריו היה אמנם במקום אך לא לקח כל חלק או מעורבות באכיפה באירוע זה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו (ע.ה.1). הקלטת קול, אשר לדברי הנאשם בוצעה על ידו על אתר, לא הוגשה או הושמעה ע"י הנאשם בדיון ההוכחות כראייה מטעם ההגנה.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות בחינת הראיות, העדויות וסיכומי הצדדים הינה שהמאשימה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

אנמק :

ע.ת.1 השוטר מר דוד אורן ערך מסמכים מפורטים אשר מהם עולה כי תצפיתו היתה קרובה וטובה וכי הוא גם היה מרוכז במתרחש ובהתנהלותו של הנאשם עם אופנועו לנגד עיניו.

הנאשם בחר להתמקד בחקירה הנגדית של השוטר בסוגיות כגון וותק השוטר במשטרה, כמות הדוחות שהוא נוהג לרשום במשמרת, ובחודש, ובשנה, מה כמות הדוחות שמגיעים כדי זימונו לעדות עליהם, אלו הנחיות נטענות מפי מפקדיו של השוטר מקבל או לא מקבל הוא לגבי כמות דוחות לרישום כביכול, וכיוצ"ב.

הנאשם בחר שלא למקד כמעט כלל את השאלות שהיפנה לשוטר בפרטים מן האירוע עצמו כפי שפרט השוטר בדו"ח ובמזכר.

(לציין בהקשר זה כי הנאשם לא הוגבל בזמן במהלך הדיון כדי להפנות אל השוטרים כל שאלה רלבנטית ולציין עוד כי בית המשפט אף הציע לנאשם במהלך הדיון להתמקד במה שאירע באירוע הספציפי ולא דווקא בשאלות כלליות אודות סטטיסטיקות וממוצעים מספריים של דוחות הנרשמים בשנה וכיוצ"ב נתונים).

מצאתי בנסיבות אלה - וכן עפ"י התרשמותי הישירה מעדותו של השוטר - כי הפרטים אשר השוטר רשם כי הבחין בהם על אתר, הם פרטים שלא נסתרו במשפט זה.

השוטר (ע.ת.1) ידע לפרט היכן ובאיזה מרחק מן הצומת הוא עמד בעת ביצוע האכיפה.

לציין כי מדובר במרחק קצר.

השוטר הנ"ל גם פרט כי שדה הראיה שלו היה פתוח וגלוי לכוון מזרח ביחס למיקומו.

כאמור בהקשר זה - כמו באחרים מהותיים - לא מצא הנאשם לנכון לעמת את השוטר או לטעון אחרת ולסתור.

השוטר פרט עוד בת/1 את כל דרך נסיעתו ושל הנאשם על אופנועו ובכלל זה כיוון נסיעתו של הנאשם מדרום לצפון ברחוב בגין, פניה של הנאשם שמאלה לכיוון מערב, עליה של הנאשם עם אופנועו על שטח ההפרדה המערבי, נסיעה על שטח ההפרדה וכניסה לרחוב נחמני לכוון מערב.

השוטר ציין כי נסיעת הנאשם על שטח ההפרדה נעשתה באופן רצוף.

אף לא נסתר בכל דרך כי נשמר קשר עין עד לעיכוב הנאשם.

יצוין אגב עוד כי מבחינת תנאי הראות כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 9:43 בבוקר) והשוטר גם ציין שמזג האוויר היה נאה והראות היתה טובה.

מן המזכר שערך השוטר הנ"ל עולה עוד כי לאחר רישום הדו"ח ציין הנאשם באוזני השוטר, בלחש, כי הוא (ציטוט): "מוכן להוציא מאתיים וחמישים שקל מהכיס שלי ולתת אותו למי שאתה רוצה ואתה לא רושם את הדו"ח הזה".

לציין כי בעדותו בפני בית המשפט הודה הנאשם כי אכן אמר לשוטר את שאמר לגבי מתן ₪ 250 אך לדבריו התכוון כי הוא מוכן לתת 250 ₪ לכל נזקק כדי לא לבזבז את זמנו בבית המשפט.

אגב, הנאשם לא הכחיש כי אמר את שאמר בענין הכסף לשוטר בלחש. הנאשם לא הסביר מדוע אמר הוא דווקא דבר זה בלחש לשוטר.

הנאשם טען כי הקליט דו שיח בין ע.ת.1 לע.ת.2 על אתר בקשר עם הדו"ח שלו .

עם זאת , הנאשם נמנע, מסיבות שלא פרט, מלהשמיע בבית המשפט הקלטה שכזו או להגישה כראיה תומכת מבחינת גירסתו.

לציין אגב כי עוד בישיבת ההקראה הוסבר (ראה פרוטוקול ישיבת ההקראה) כי דיון ההוכחות הינו ההזדמנות של הצדדים להביא ולהגיש כל ראיה רלבנטית.

ע.ת.2 העיד כי הוא אמנם נכח במקום אך הבהיר כי לא היה לו כל חלק בתיק ובאכיפה כלפי נאשם זה.

גם אל מול ע.ת.2 בחר הנאשם אך בעיקר לשאול שאלות כגון הוותק של השוטר במשטרה וכמה דוחות נרשמים במשמרת ולאורך השנים.

גירסת הנאשם היתה כי הוא רכב על קטנועו ברחוב בגין ועלה על מדרכה ברחוב נחמני ושם עצר בקיוסק לקנות קולה ומסטיק וכי לאחר שעשה כן ואף שוחח לדבריו בטלפון, עלה הוא לטענתו חזרה על קטנועו כשהקטנוע עומד על המדרכה בנחמני פינת מנחם בגין ואז ירד מהמדרכה לדבריו. (במאמר מוסגר בהקשר זה יוער כי האישום שבפני איננו נהיגה על המדרכה שלא לצורך).

אני נותן אמון בפרטי גירסתו של ע.ת.1 על כי מהלכיו של הנאשם היו שונים ורצופים וכי הנאשם, ולא אחר, עלה ונסע על שטח ההפרדה המערבי אשר תואר ונסע על שטח הפרדה זה ברצף.

אגב, משגירסת הנאשם היתה כי כלל לא היה כל רצף בנסיעתו וכי הוא העמיד לדבריו את קטנועו על מדרכה במקום, שהה לדבריו בקיוסק וקנה שם מצרכים ואף עשה בהמשך לכך שיחת טלפון , ניתן היה אגב גם אולי לצפות כי אם זו הגנתו אזי יתמוך את גירסתו בפירוט שיחות מן הטלפון שלו מאותה עת רלבנטית הנקובה בכתב האישום כשעת האירוע, ו/או חשבונית על רכישות המצרכים בקיוסק אותה עת, וכן כאמור , אולי גם את ההקלטה אשר לדבריו עשה בטלפון שלו

הנאשם בחר שלא לתמוך גירסתו והגנתו בכל ראייה אפשרית ומתבקשת מסוג זה .

אין טענה בדבר היכרות קודמת כלשהי בין השוטר שביצע את האכיפה באירוע זה לבין הנאשם .

אף חוזקה מידת האובייקטיביות של השוטר ברשום פרטי המקרה עת הודה הנאשם כי אכן הציע לו (בלחשכאמור) לתת 250 ₪ ו"שהדו"ח הזה לא יירשם".

אודות האובייקטיביות של השוטר ניתן גם ללמוד מכך שרשם בהחלט גם את פרטי הכחשת הנאשם בדו"ח במסגרת התגובות ששמע ממנו על אתר.

גם בסיכומיו, כמו כאמור בחקירה הנגדית שערך לשוטרים, בחר הנאשם למקד את טיעונו בכך שהשוטרים לשיטתו של הנאשם נדרשים כביכול למיכסת דוחות (דבר שהשוטרים דחו מכל וכל), אך מיעט הנאשם להתמקד בגוף האירוע ובפרטיו.

לסיכום:

ער אני לכך שבתיק זה , הלכה למעשה, שוטר יחיד כעד לאירוע.

לאור המכלול שהובא בפני מצאתי ליתן אמון בגירסת השוטר ע.ת.1 אודות מהלכיו של הנאשם עם קטנועו. על יסוד מה שהובא בפני גם לא מצאתי כי השוטר הנ"ל נקלע כביכול לטעות בהבחנה או בזיהוי.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 9.12.18 , במעמד הצדדים